

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoPr/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119214009
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119214009.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: N. V. - S. I. N. V., N. N. K. X, XXX XX G., F.: XX XXX XXX proti žalovanému: Z. S. P., J. XX.X.XXXX, Y. G. X. XXX/XX, XXX XX H. K. K., právne zastúpený: JUDr. Alojzom Naništom, advokátom, so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, IČO: 35 519 193, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 10.09.2020, č. k. 21Cpr/16/2019 - 155 takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. a III.

II. Priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 % s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“), napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalobu z a m i e t a .

II. Nárok vo výške 1.759,98 eur v y l u č u j e na samostatné konanie.

III. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 160 ods. 1, 2, § 167 ods. 1, 2, § 256 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, § 177 ods. 1, § 179 ods. 1, 2, § 182 ods. 1, 2, 3 Zákonníka práce.

3. Rozhodnutie odôvodnil zistením, že po vylúčení nároku o zaplatenie sumy 1.759,98 eur s príslušenstvom (§ 166 ods. 2 CSP), predmetom konania je nárok žalobcu o zaplatenie sumy 15.730,- eur s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej ako schodok za chýbajúce pokutové bloky (ďalej aj „PB“) v danej hodnote.

4. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaný bol u žalobcu v služobnom pomere od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX. Žalovaný bol služobne zaradený vo viacerých funkciách; v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vykonával funkciu vedúci oddelenia výkonu služby

Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v K. (Q. OR PZ v K.), od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vykonával funkciu starší referent, špecifikácia riadenia referentov oddelenia výkonu služby Q. OR PZ v K. a od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX opätovne vykonával funkciu vedúci oddelenia výkonu služby Q. OR PZ v K.. Dňa XX.XX.XXXX žalovaný uzavrel so svojím zamestnávateľom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát K., Dohodu o zverení hotovosti, cenín, tovaru, zásob materiálu alebo iných hodnôt, ktoré je policajt povinný vyúčtovať. Vo zverení bolo uvedené, cit.:", zveruje príslušníkovi PZ (ďalej len policajt) zaradenému na výkon štátnej služby Q. OR PZ v K. vo funkcii vedúci oddelenia výkonu služby Q., pokutové bloky, finančné prostriedky za pokutové bloky, ktoré policajt prevzal na základe dokladu o prevzatí v Knihe cenín. Policajt dňom podpísania tohto zverenia, na základe fyzického prevzatia hodnôt, ktoré sú predmetom tohto zverenia a jeho podpísaním, preberá zodpovednosť za tieto majetkové hodnoty. Toto zverenie nadobúda platnosť a právne účinky s ním spojené, nastávajú dňom jeho podpisu nadriadeným a platí po dobu zaradenia menovaného na vyššie uvedenej funkcii.“ Dňa 22.3.2017 bol vyhotovený Úradný záznam Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o skutočnostiach zistených vykonaním operatívnej kontroly, keď bola vykonaná kontrola pokutových blokov a súvisiacej finančnej hotovosti podľa evidencie vedenej na oddelení výkonu služby ODI. Bolo zistené, že evidenciu pokutových blokov vedie vedúci oddelenia výkonu služby - žalovaný, ktorý preberá pokutové bloky z Centra podpory K. a odovzdáva ich policajtom oddelenia výkonu služby Q. a zároveň preberá pokutové bloky a finančnú hotovosť za uložené blokové pokuty od policajtov, ktoré následne odovzdáva Centru podpory K..

5. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/6/2018 zo dňa 06.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/22/2018 - 234 zo dňa 20.06.2018 bol žalovaný odsúdený pre spáchanie zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona. Zároveň bol žalovaný zaviazaný žalobcovi ako poškodenému nahradiť škodu vo výške 91.910,- eur s tým, že so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody súd odkázal poškodeného na civilný proces. Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/22/2018 vyplýva, že vo vzťahu k odvolaniu poškodenej strany, prvoinštančný súd správne a zákonne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi spôsobenú škodu vo výške 91.910,- eur, pričom vychádzal zo skutkového stavu uvedeného v obžalobe. Okresný súd nemohol vyhovieť návrhu poškodenej strany a priznať jej celú uplatnenú sumu, keďže vyhlásením o vine a jeho prijatím, po splnení zákonom stanoveného procesného postupu, došlo k právoplatnosti tohto výroku vo vzťahu k skutku, a teda aj k ustáleniu výšky spôsobenej škody žalovaným. Keďže poškodená strana si uplatňovala vyšší nárok na náhradu škody, ako jej bol napadnutým rozsudkom priznaný, bola so zvyškom nároku odkázaná na civilný proces. V tejto súvislosti súd zároveň uviedol, že zo skutku dávaného za vinu žalovanému v obžalobe prokurátora je zrejmé, že tento za škodu považoval len škodu za chýbajúcu finančnú hotovosť a nie aj za chýbajúce pokutové bloky. Hodnota pokutových blokov vo výške 15.730,- eur je hodnotou, ktorú mal mať u seba žalovaný ako osoba hmotne zodpovedná za zverené hodnoty, a to pokutové bloky.

6. Procesný útok žalobcu v konaní spočíval v tom, že pokutové bloky s vyznačenou nominálnou hodnotou (cenou na bloku), je ceninou, aj keď nie je výslovne uvedený v citovaných definíciách (opatrenia a zákon č. 431/2002) ani príkladne uvádzaný. Mal za to, že pokutové bloky musia byť pokladané minimálne za iné hodnoty, obsiahnuté v dohode o zverení hmotnej zodpovednosti, ktoré je povinný žalovaný vyúčtovať a za ktoré zodpovedá v režime osobitnej zodpovednosti. Tým, že žalovaný pokutové bloky nevyúčtoval, resp. neodovzdal ako nespotrebované pokutové bloky v hodnote 15.730,- eur, vznikla žalobcovi škoda. Procesná obrana žalovaného spočívala v namietanom premičaní uplatneného nároku, ktorú súd neuznal, tiež v namietanej neplatnosti dohody o zverení hmotnej zodpovednosti a v nepreukázaní vzniku škody z dôvodu, že pokutové bloky nie sú ceninou ani inou majetkovou hodnotou, a preto škoda, ktorá mala vzniknúť žalobcovi, spočíva v nákladoch na výrobu pokutových blokov (napr. tlač, papier).

7. K námietke neplatnosti dohody o hmotnej zodpovednosti súd uviedol, že táto je neplatná, ale nie z dôvodu uvádzaného žalovaným o zmene funkcií a viazanej platnosti a účinnosti tejto dohody k funkcii vedúceho, ale z dôvodu, že predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je predmet, za ktorý zamestnanec zodpovedá, t. j. musí ísť o zverené hotovosti, ceniny, tovar a zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrat. Pokiaľ hodnoty nemajú predmetnú vlastnosť a nie sú určené na obeh a obrat, nie sú spôsobilé byť predmetom dohody o hmotnej zodpovednosti. Hodnoty, ktoré sa zverujú zamestnancom na základe dohody o hmotnej zodpovednosti sú spravidla hotovosť, ceniny, tovar a iné majetkové hodnoty určené na obeh alebo obrat u zamestnávateľa. Ak sú predmetom dohody

o hmotnej zodpovednosti veci, ktoré uvedení charakteristiku nespĺňajú, dohoda je neplatná a nie je možné úspešne uplatňovať nárok na náhradu škody z osobitnej zodpovednosti za škodu s prezumpciou zavinenia. Z uvedeného vyplýva, že nie je možné posudzovať žalovanú náhradu škody podľa osobitných ustanovení zákona, ale podľa všeobecných zásad zodpovednosti za škodu. Uvedené má ten vplyv, že dôkazné bremeno sa prenáša na stranu žalobcu.

8. Súd prvej inštancie sa v celom rozsahu stotožnil s obranou žalovaného, že pokutové bloky nie sú ceninou, a preto bez ďalšieho nemajú žiadnu reálnu hodnotu až do doby, pokiaľ ich príslušný orgán v rámci svojej činnosti nepoužije a od tretej osoby nezíska ich výmenou príslušnú finančnú hotovosť. Súd vychádzal z toho, že za ceniny možno považovať iba taký majetok, ktorý bol obstaraný za odplatu. Pokutové bloky sú vydávané bezodplatne, a preto nemôžu mať charakter ceniny. Pokutové bloky nie sú ani inou hodnotou, určenou na obeh alebo obrat, nakoľko chýbajú zákonom stanovené pojmové znaky. Pokiaľ ide o hodnotu, súd uviedol, že pokiaľ aj bola na pokutových blokoch vyznačená ich hodnota, táto smerovala predovšetkým voči páchatelovi priestupku a určovala výšku pokuty (za priestupok). Pre žalobcu ako orgán oprávnený vyberať pokuty v blokovom konaní, táto hodnota znamená, v akej výške bola pokuta (za spáchanie priestupku) priestupcovi uložená a v akom rozsahu (výške) bola od priestupcu vybraná. Toto konštatovanie ale automaticky neznamená, že pokutový blok má hodnotu, aká je na ňom vyznačená. V tomto smere je blokovaná pokuta skôr potvrdením o zaplatení pokuty ako hodnotou určenou na obeh alebo obrat. V tejto súvislosti súd uviedol, že definícia škody vychádza z názoru, že pod pojmom škoda je potrebné rozumieť takú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorý reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré by bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Na strane žalobcu však nedošlo k úbytku žiadnych majetkových hodnôt pri vynaložení zabezpečenia uvedených pokutových blokov, tieto boli zo strany žalobcu obstarané bezodplatne. Majetková ujma na strane žalobcu v súvislosti s obstaraním pokutových blokov nenastala. Tým, že pokutový blok nie je možné považovať za ceninu, nebol obstaraný za odplatu, nemá hodnotu, z ktorej by bolo možné čerpať po jeho vydaní do užívania. Nakoľko pokutový blok bol žalobcom obstaraný bezodplatne, na strane žalobcu žiadna škoda nevznikla. Tým nebol splnený predpoklad vzniku zodpovednosti zamestnanca za škodu, a to vznik škody pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením. Keďže nebol preukázaný vznik škody, súd nemal dôvod zaoberať sa ďalšími atribútmi naplňajúcimi vznik zodpovednosti za škodu. Pre vznik zodpovednosti zamestnanca za škodu sa totiž vyžaduje kumulatívne splnenie všetkých predpokladov. Ak nie je splnený čo i len jeden z nich, zamestnanec za škodu nezodpovedá.

9. Výrok o trovách konania súd odôvodnil ust. § 251, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči žalobcovi.

10. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca odôvodňujúc, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym právnym záverom, a tým k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, ktoré ho viedli k zamietnutiu žaloby. Poukázal, že podľa § 12 ods. 1 opatrenia Ministerstva financií SR č. MF/XXXXX/XXXX - XX v znení neskorších predpisov sa ako ceniny účtujú najmä poštové známky, kolký, zakúpené stravné lístky do prevádzkarní verejného stravovania, telefónne karty a obdobné karty, ak majú hodnotu, z ktorej sa bude môcť čerpať po ich vydaní do užívania. Podľa § 12 ods. 2 tohto opatrenia sa ceniny oceňujú menovitou hodnotou. V § 9 ods. 8 písm. a) uvedeného opatrenia, krátkodobý finančný majetok sa člení na: peňažnú hodnotu, ceniny, šeky. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že predmetným opatrením Ministerstva financií Slovenskej republiky sa ustanovujú podrobnosti o postupoch účtovania a podrobnosti o usporiadaní, označovaní a obsahovom vymedzení položiek účtovnej závierky pre účtovne jednotky účtujúce v sústave jednoduchého účtovníctva, ktoré podnikajú alebo vykonávajú inú samostatnú zárobkovú činnosť, ak preukazujú svoje výdavky vynaložené na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov na účely zistenia základu dane z príjmov. Žalobca, resp. správca Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v účtovníctve podľa tohto opatrenia nepostupuje a na jeho činnosť sa opatrenie nevzťahuje. Žalobca však používa výklad definície pojmu ceniny aj z tohto opatrenia, pretože v žiadnom právnom predpise nie je konkrétne uvedené, čo všetko je ceninou, resp. čo za ceninu pokladať. Žalobca sa pri svojej činnosti riadi opatrením Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF/XXXXX/XXXX - XX, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o postupoch účtovania a rámcovej účtovej osnove pre rozpočtové organizácie, príspevkové organizácie, štátne fondy, obce a vyššie územné celky, v znení neskorších predpisov, ako aj ďalšími opatreniami Ministerstva financií Slovenskej republiky, napr. č. MF/25755/2007 - 31, MF/017353/2017 - 35, MF/008361/2018 - 352 v znení neskorších predpisov. Žalobca sa pri svojej činnosti riadi aj zákonom

č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov. Podľa § 25 ods. 1 písm. c) citovaného zákona sa peňažné prostriedky a ceniny oceňujú menovitou hodnotou. Podľa § 25 ods. 6 písm. d) citovaného zákona sa menovitou hodnotou rozumie cena, ktorá je uvedená na peňažných prostriedkoch a ceninách alebo suma, na ktorú pohľadávka alebo záväzok znie. V uvádzanom opatrení Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF/16786/2007 - 31 a jeho § 40 ods. 2 je taktiež uvedené: „Na účte 213 - Ceniny sa účtuje stav a pohyb cenín pred ich vydaním do užívania, napr. poštové známky, stravné lístky, kolký, telefónne karty a ostatné karty, ak majú hodnotu, z ktorej sa bude môcť čerpať po ich vydaní do užívania“. Ceniny zverenú zamestnancom na použitie na vopred stanovené účely sa účtujú ako pohľadávky voči zamestnancom. Žalobca je toho názoru, že pokutový blok s vyznačenou nominálnou hodnotou (cenou na bloku) je ceninou, aj keď nie je výslovne v citovaných definíciách (opatrenia a v zákone č. 431/2002 Z. z.) príkladne uvádzaný. Pokiaľ je názor žalobcu v tomto smere nesprávny, tak pokutové bloky musia byť pokladané minimálne za iné hodnoty, ktoré je povinnosť vyúčtovať. Vo všeobecnosti je cenina chránená nepeňažná tlačovina ako druh krátkodobého finančného majetku a týmto nie je len účelový platobný prostriedok ako obežné aktívum, čiže je ňou aj doklad o zaplatení poplatku za spoplatnené konanie (úkon) orgánu verejnej správy, súdu a pošty alebo o osvedčení určitej skutočnosti. Cenina preukazuje hodnotu, ktorá je na nej napísaná. Prvoinštančný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa nijako nevysporiadal s argumentáciou a záverom žalobcu vychádzajúcim zo zákona č. 73/1998 Z. z. a z opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky, ale si len jednoduchým spôsobom osvojil záver súdu z iného konania, na ktorý žalovaný poukázal, pričom pri svojom závere vychádzal aj z nesprávnej zákonnej úpravy. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok vo výroku I. a III. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp., aby zmenil rozsudok v napadnutých výrokoch s prihliadnutím na vyhodnotenie dôkazov a žalobe vyhovel.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uvádza, že podstatná časť odvolacej argumentácie žalovaného spočíva v polemike so skutkovými zisteniami, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a s hodnotením vykonaných dôkazov o tom, či je alebo nie je pokutový blok ceninou, resp. inou hodnotou. V tejto súvislosti žalobca poukázal na pokyn Ministerstva financií Českej republiky č. D XXX a nadväzujúci pokyn č. MF - X a tiež na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 1As/74/2017 - 28. Podľa žalovaného skutkové zistenia súdu prvej inštancie, že pokutový blok nie je ceninou a ani inou hodnotou sú správne a zodpovedajúce vyššie uvedeným záverom vyplývajúcim z ust. § 191 CSP. Pokiaľ žalobca poukazuje na pokyny Ministerstva financií Českej republiky, resp. na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, možno konštatovať, že uvedené nie je možné aplikovať na posudzovanú vec, pretože nie je daná príčinná súvislosť medzi žalovaným nárokom a uvedenými listinnými dôkazmi, resp. ich obsahom. Súd prvej inštancie v bodoch 11. až 16. cituje zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na posudzovanú vec a správne dospel k záveru, že pokutové bloky nie sú zverenou ceninou, ani inou hodnotou určenou na obeh alebo obrat s následnou zodpovednosťou žalovaného za vzniknutý schodok tak, ako to predpokladá ust. § 182 ods. 1 Zákonníka práce. Súd v tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoPr/2/2018. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v jeho napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

12. Žalobca v replike uviedol, že zákonná právna úprava SR a ani interná právna úprava ministerstiev (napr. formou záväzných pokynov) sa nezaobera skutočnosťami straty, zničenia, odcudzenia pokutových blokov a vzniku škôd. Žalobca na pojednávaní dňa 10.09.2020 predložil dôkazy, listinné materiály k tomu, ako sa s týmto vysporiadala česká právna úprava a judikatúra, a preto tieto dôkazy považuje za významné pre rozhodnutie vo veci a vyjadrenie žalovaného nepovažuje za správne. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, pretože v jeho odôvodnení nie je uvedená dostatočná a rozumná reakcia súdu na podstatné argumenty žalobcu, čím žalobcovi odňal právo konať pred súdom a zaťažil svoje rozhodnutie vadou. Je v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP a aj právom na spravodlivý proces, ak súd neposúdil podstatné skutkové tvrdenia a argumenty strán a nevyhodnotil navrhované dôkazy, prípadne nezodpovedal, prečo nevyhodnotil navrhované dôkazy. Navrhol rozsudok v napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie, alternatívne žiadal, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

13. Žalovaný v duplike uvádza, že súd prvej inštancie v dôvodoch rozsudku dal zrozumiteľnú odpoveď na relevantnú otázku pre posudzovanú vec. Žalovaný považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a zotrváva na svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu.

14. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II. ÚS 78/05).

16. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

17. Žalobca v odvolaní namietal, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym právnym záverom, ktoré ho viedli k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a zamietnutiu žaloby.

18. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo vyjadrení strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané, alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

19. Žalobca v odvolaní vychádza z odlišných skutkových záverov než súd prvej inštancie a robí z vykonaných dôkazov vlastné skutkové závery týkajúce sa zodpovednosti žalovaného za škodu. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 191 CSP. Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, alebo vierohodnosti, je logicky rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ust. 192 až § 194 CSP.

20. Odvolacím dôvodom podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP totiž možno napadnúť výsledok, činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu prvej inštancie v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

21. Odvolací súd sa vyporiadal aj s odvolacou námietkou žalobcu, že v odôvodnení rozhodnutia nie je uvedená dostatočná a rozumná reakcia súdu na podstatné argumenty žalobcu, čím jeho rozhodnutie vykazuje vady a je nepreskúmateľné. K tomu je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne, úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim. V tejto súvislosti je právne významné ust. § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, ktoré

skutočnosti považuje za preukázané, ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

22. Odvolací súd má za to, že napadnutý rozsudok uvedené požiadavky spĺňa, a to nielen pokiaľ ide o správne právne posúdenie, ale aj o dostatočné zistenie skutkového stavu a riadne a úplné odôvodnenie, z ktorého vyplýva, ktoré dôkazy vo veci vykonal a ako ich vyhodnotil jednotlivo, aj vo vzájomných súvislostiach.

23. Odvolateľ základ svojho odvolania založil na polemike so skutkovými zisteniami, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a s hodnotením vykonaných dôkazov v tom, či je alebo nie je pokutový blok ceninou, resp. inou hodnotou.

24. Odvolací súd stotožňujúc so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že pokutové bloky nie sú ceninou. Vo všeobecnosti je ceninou účelový platobný prostriedok (obežné aktívum v určitej hodnote), ktorý môže byť použitý ako ekvivalent finančných prostriedkov na stanovený účel, k úhrade určitých služieb, platbe poplatkov, na nákup určitého tovaru alebo k platbe v určitých prevádzkach. Z hodnoty cenín ako ekvivalentu peňazí je čerpané pri ich použití. Z účtovného hľadiska je cenina druh krátkodobého finančného majetku, podľa Opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF/27076/2007 - 74 je cenina účtovaná v rovnakej položke ako hotovosť a šeky ako „peňažné prostriedky v hotovosti“. Ako cenina sa v zmysle § 12 citovaného opatrenia účtujú najmä poštové známky, kolký, zakúpené stravné lístky do prevádzkarní verejného stravovania, telefónne karty a obdobné karty, ak majú hodnotu, z ktorej sa bude môcť čerpať po ich vydaní do užívania. Za takejto definície odvolací súd uvádza, že základné znaky ceniny pokutové bloky nemajú. Nemajú charakter platobného prostriedku ako ekvivalentu peňazí pri ich použití (vydaní pokutového bloku), nie je z ich hodnoty čerpané. Podľa odvolacieho súdu, skutkové zistenia súd prvej inštancie v tom smere, že pokutový blok nie je ceninou a ani inou hodnotou sú správne a zodpovedajúce vyššie uvedeným záverom vyplývajúcim z ust. § 191 CSP. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na pokyny Ministerstva financií Českej republiky, resp. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, možno konštatovať, že uvedené nie je možné aplikovať na posudzovanú vec, pretože nie je daná príčinná súvislosť medzi žalovaným nárokom a uvedenými listinnými dôkazmi, resp. ich obsahom.

25. Pokutové bloky nie sú ani „inou hodnotou určenou na obeh alebo obrat“, nakoľko chýbajú zákonom stanovené pojmové znaky. Pokiaľ ide o „hodnotu“, odvolací súd uvádza, že pokiaľ aj bola na pokutových blokoch vyznačená ich hodnota, táto smeruje predovšetkým voči páchatelovi priestupku a určuje výšku pokuty (za priestupok) a komu bola udelená za spáchanie priestupku, ak bol priestupok spoľahlivo zistený a obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť. Pre žalobcu ako orgán oprávnený vyberať pokuty v blokovom konaní, táto hodnota znamená, v akej výške bola pokuta (za spáchanie priestupku) priestupcovi uložená a v akom rozsahu (výške) bola od priestupcu vybraná. Toto konštatovanie ale automaticky neznamená, že pokutový blok má hodnotu, aká je na ňom vyznačená. V tom smere je blok na pokuty skôr potvrdením o zaplatení pokuty ako hodnotou určenou na obeh alebo obrat. Pokutové bloky žalobca ako subjekt, ktorý je oprávnený prejednávať priestupky v blokovom konaní, nadobúda bezodplatne a nemožno konštatovať, že za pokutové bloky niečo nadobúda.

26. Odvolací súd zároveň poukazuje na stanovisko Sekcie legislatívy a vonkajších vzťahov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 24.06.2010 pod č. p. SLV - PS - 4411/2010 podľa ktorého boli pokutové bloky považované za tlačovinu a nie ceninu a v prípade ich straty ide o fiktívnu škodu a nie o reálne vzniknutú škodu a z tohto dôvodu v prípade straty pokutových blokov dochádza k odpisu z knihy škôd. Navyše žalobca už v trestnom konaní vedenom proti žalovanému si uplatňoval predmetný nárok, pričom prokurátor nepodal v tejto časti obžalobu a nakoniec aj Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 20.06.2018, č. k. 6To/22/2018 - 234 skonštatoval, že pokutové bloky nie sú ceninou a nemôžu byť zúčtovateľným tlačivom, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/93/2015 zo dňa 22.02.2017. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd zdôrazňuje, že pokutové bloky nie sú hotovosťou, ceninou, tovarom, ani zásobami materiálu alebo iné hodnoty tak, ako to predpokladá ust. § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície.

27. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu sa vyžaduje kumulatívne splnenie všetkých predpokladov za škodu (porušenie právnej povinnosti, vznik škody ako majetková ujma, kauzálny nexus, zavinenie). V tejto súvislosti súd prvej inštancie správne skonštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal vznik škody. Pod pojmom škoda je potrebné rozumieť takú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorý reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré by bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Tým, že žalobca nepreukázal existenciu vzniku škody, nemôže žalovaný za škodu zodpovedať.

28. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP ako vecne správne potvrdil, vrátane správneho výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie.

29. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP, keď plne úspešný žalovaný v odvolacom konaní má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).